

at lægge en Kaserne der ude eller andre Bygninger i Statsøjemed, støde paa Hindringer hos Kjøbenhavns Kommune; thi paa de Byggepladser, der toges ind der, vil Græsningsretten være foregribet, eller i alt Fald gjort saaledes, at den ikke kan benyttes. Der maatte altsaa være en Bestemmelse om, at disse Arealer maatte kunne tages ind efterhaanden, som man fandt Anledning til at bygge paa dem, eller benytte dem i Statsøjemed, dog saaledes, at alt maatte tilfalde Staten 1914. Jeg vil finde det urigtigt, at der paalægges en Servitut, og det fremhævede jeg allerede første Gang, jeg havde Ordet, for Tid og Ewigheid paa Grunde, som Staten overtager, og naar det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) mente, at vi vare bange for, at Kjøbenhavn skulde tjene for mange Penge, vil jeg sige, at Paalæggelsen af denne Servitut tyder mere paa, at man er bange for, at Staten skal tjene for mange Penge. Vi maatte kunne komme til en Overenskomst om en Tidsgrense for denne Servitut. Naar man satte en Tidsgrense, saaledes, at Kjøbenhavn kunde siges ikke at være underkastet en Konkurrence fra private Byggespekulanter's Side, og naar den blev af et tilstrækkeligt langt Aaremaal, var Kjøbenhavn sikret. Det ærede Medlem mente, at det var ikke just for Konkurrencen, man var bange, men det var mere for, at der skulde ske Byggeforetagender, som ikke vare svarende eller hensigtsmæssige for Byen i sin Helhed. Jeg forstod det ærede Medlem saadan; men det er der ingen Grund til at antage, at Staten i det Djeblif, den er Ejer af Grundene, skulde sælge dem paa en saadan Maade, at den prisgav Bebyggelsen efter Forgodtbefindende. Man maa forudsætte, at der da vil blive truffen lige saa godt de fornødne Foranstaltninger baade i hygiejnisk og anden Henseende, som om de vare billigede af Kommunalbestyrelsen. Jeg ser ikke, at disse Vanskeligheder ere større end, at de maatte kunne overvindes, og kunne de det, vil jeg indrømme, at saa har Staten ogsaa en Fordel af at gaa ind paa denne Overenskomst. Jeg tvivler ikke om, at det vil kunne blive en betydelig Fordel, men dersom man nu bygger de forskellige Bygninger i Statsøjemed paa disse Grunde, og Løderne forandre sig om 30—40 Aar, og disse bleve ubrugelige og unyttige, vil

det have til Følge, at man skal gaa hen og spørge Kjøbenhavns Kommune, hver Gang man har en Liebhaber til saadan en Bygning eller Grund, som mulig kan anvendes til en Fabrik eller andre Dyrked, til Arbejdsbrug, eller hvad man nu kan anvende den til; saa har man det Mellemværende med Kjøbenhavns Kommune. Man skal spørge den om Tilladelse, om man nu maa afhænde det, eller om man vedblivende skal lade det staa fuldstændig ubrugt hen. Jeg tror, at det er forkert, at vi beholde en saadan Servitut, og at det kan berede os mange Kvaler i Fremtiden. Jeg tror virkelig, at det er uforvarligt lige over for Efterverdenen, og at vi som Folkerepræsentation for Djeblifket ikke kunne være bekendte, samtidig med, at vi løse Servitutten paa Fællederne, at vi lægge Servitutter paa, der skulle hvile for Tid og Ewigheid. Jeg henstiller til det ærede Medlem, der selvfølgelig har stor Indflydelse i Kjøbenhavns Kommune, at arbejde hen til, at vi kunne faa en virkelig Tidsgrensaftale for denne Servitut. Noget Aar mer eller mindre gælder det ikke om for mig, men der maa en Tidsgrense til der, og saa henstiller jeg, at man ogsaa ophæver den særlige Servitut. Jeg vil i alt Fald tilraade det Udbalg, som mulig vil blive nedsat, at stille Endringsforslag i saa Henseende til, at den særlige Servitut bortfalder, som paahviler Byggegrundene paa Blegdamsfælleden, saaledes at Servitutten derpaa ikke faar nogen anden Karakter, end de Servitutter, der komme til at paahvile de øvrige Grunde, som Kjøbenhavns Kommune overgiver til Staten.

Wasjard: Flere ærede Talere, som have haft Ordet i Dag, have udtalt en Frygt for, at Vedtagelsen af den foreliggende Overenskomst skulde have til Følge, at Kjøbenhavns Beboere ville miste den lette og fri Udgang, de hidtil have haft, til Friluftsbælter her i Staden. Jeg tror i Virkeligheden, at denne Frygt er meget overdreven. Jeg er overbevist om, at Kjøbenhavn hører til de store Byer, som i den Henseende ere gunstigt stillede. Byens Veligheden ved Sundet er allerede en stor Fordel for den i Henseende til frisk Luft, en stor Del af Byen ligger til Øresund og har derved fra første Haand frisk Luft. Dernæst fører der igen